

Daredevil Almighty Bass Fuzz

Strakke en snijdende fuzz

Handmade in Chicago! De plaats van de Chicago blues. Een nieuwe speler op de pedalenmarkt laat van zich horen met een bas-fuzz. En met een naam als Almighty Bass Fuzz moet het helemaal goed komen, toch?

Een fuzz-pedaal wordt niet heel vaak gebruikt door bassisten. Men ervaart het vaak als luid, oncontroleerbaar, laagverslindend en vies. Tegelijk zijn er zat bassisten die een fuzz juist om deze redenen gebruiken. Zelfs Gibson bracht in haar hoogtijdagen een bas uit met een ingebouwd fuzzpedaal (EB-OF), al verkocht deze minder goed dan het merk gehoopt had. De eerste toepassing van de bas-fuzz was - per ongeluk - in het nummer Don't Worry van Marty Robbins (1961). Het overstuurde geluid kwam door een falende preamp; dit 'ongelukje' kwam op de plaat met het gevolg dat veel andere muzikanten deze sound ook wilden. Mede daardoor ontwikkelde Gibson de Maestro fuzzbox in 1962 waarna vele andere merken en designs volgden. De eerste specifieke bas-fuzz ontstond pas later; bassisten gebruikten aanvankelijk gewoon een gitaar-fuzz.

Uniek

Daredevil bestaat sinds 2012 en is de creatie van ene 'Johnny' uit Chicago die in een band speelt en pedalen nodig had: hij besloot ze dus maar zelf te bouwen. De Almighty Bass is het enige baspedaal in de collectie. De

belofte is dat het een uniek pedaal is - zowel qua sounds als qua design - die voldoende laag heeft om je bas overeind te houden in de mix. Het pedaal valt op door zijn kleur en prachtige graphics die reliëf lijken te hebben. Bovenop prijken drie knoppen: drive (gain), tone (EQ) en volume (eindvolume). Het pedaal schakelt aan met een grote voetschakelaar en een gele led laat zien of het pedaal aan of uit staat. Het pedaal kan worden gevoed met een 9V-adaptor of een 9V-batterij. Intern prijkt een mooi opgebouwd printje met goede kwaliteit onderdelen en bedrading. Het 'unieke' circuit blijkt een combinatie te zijn van twee bekendere bouwstenen, maar goed, deze bestaat nog niet in deze configuratie als één pedaal en kan dus uniek worden genoemd.

Bijtend

Met de gain op minimaal en het volume open, krijg je een prachtig clean geluid zonder randje. Gain indraaien laat het pedaal meer en meer oversturen waarbij alles van een ronkende overdrive tot een 'blown out' fuzz mogelijk is. Het karakter van deze oversturing is echter wel continu hetzelfde. De nadruk ligt op een strakke fuzzy toon. Alleen

met de gain op de maximale stand heeft het pedaal wat moeite het strak te houden. De EQ komt in de gainstanden het beste tot zijn recht. In de minimale stand heeft de knop weinig effect waardoor je het pure geluid van het pedaal hoort: een forse aanwezigheid van boventonen in het hoog met meer dan goed dragend laag, met name bij wat meer volume. De gain heeft weinig effect op de mate van laag in je signaal, alleen flink veel gain laat je iets inbinden in het laag. De toonknop opendraaien haalt iets weg van het bijtende treble-karakter maar voegt tegelijk laag-midden toe in het spectrum zonder het echte laag kwijt te raken. Wel blijven de boventonen in het hoog fors aanwezig en kun je deze zelfs met de maximale stand van de tone- knop niet volledig temmen.

Spannend

Deze nieuwe speler op de fuzzmarkt laat zien dat je door twee bouwstenen te combineren je een mooie en strakke fuzz kan creëren die niet klinkt als de zoveelste Big Muff-kloon. Het geluid is spannend en snijdend, maar mijns inziens wel iets te eentonig van karakter. Het enige wat ik echt miste was een treble EQ-knop om de hoeveelheid hoog iets te temmen en hem daarmee iets breder inzetbaar te maken. Maar verder klinkt ie 'Almighty' in klank, laag en volume. Go, Johnny, Go!

Prijs: € 209,90 daredevilpedals.com